

OPĆINSKI SUD U SPLITU

- primljeno -
neposredno - poštom

07. 07. 2017

obično-preporučeno na pošti _____
dana _____ 2. 7. 2017. _____
u primj. _____ sa _____
pristojbu _____

Općinskom sudu Split

Tužitelj: Andro Krstulović Opara iz Splita, Marasovićeva ulica 6, OIB: 61892487545, zastupan po odvjetnicima iz OD Budinmir&Partneri, Split

Tuženi: "Marjan" Društvo za zaštitu i Unapređenje Marjana, Split, Obala hrvatskog narodnog preporoda 25 OIB: 44902862032, zastupano po punomoćniku Siniša Štimac, odvjetnik u Splitu

ODVJETNIK
SINIŠA ŠTIMAC
UL. MARASOVIĆEVA 1A
21000 SPLIT

PODNEŠAK TUŽENIKA

U postupku **Pn-114/17**

dvostruko

Tuženi poriče navod tužbe i predlaže da tužbeni zahtjev bude odbačen odnosno odbijen uz osudu tužitelja na snalažanje parničnog troška, a sve to iz slijedećih razloga:

Facebook je jedan od medija i na njega se primjenjuje Zakonu o medijima (Narodne novine 59/04, 84/11 i 81/13) i Zakon o elektroničkim medijima (153/09, 84/11,94/13 i 136/13). **Sukladno čl. 22 Zakona o medijima tužitelj je trebao zatražiti od tuženika pisanim putem objavljivanje ispravka sporne informacije, odnosno ispriku kada ispravak nije moguć i dostaviti dokaz o tome.** Ovo je preduvjet, odnosno procesna pretpostavka za podnošenje tužbe za naknadu štete u *smislu citiranog članka i Pravnom shvaćanju Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 15.listopada 2007.g.* U ovom slučaju ova procesna pretpostavka nije ispunjena. Stoga je tužbu potrebno odbaciti.

DOKAZ: Pravno shvaćanje Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 15.listopada 2007.g.

Također citirana objava je komentar tuženika odnosno iznošenje njegovog vrijednosnog suda, na novinski tekst lista "Novosti" pod naslovom "Nek ih Prva voda nosi" objavljen u tiskanom izdanju 17.ožujka 2017.g., a u internetskom izdanju 20.veljača 2017.g., autorica teksta Mašenjka Bačić.

Objavljena fotografija (autor fotografije: Marko Lukunić/Pixel) je prenesena automatizmom kao i naslov i početak samog teksta na koji se komentar odnosi.

Dakle, tuženik nije objavio tekst s fotografijom već je objavio komentar s poveznicom na kojoj su objavljeni novinski tekst i fotografija, a koji novinski tekst i fotografiju je prethodno objavio drugi mediji, kako je to naprijed i navedeno.

Stoga ovaj komentar predstavlja vrijednosni sud tuženika koji je bio uvjeren u istinitost sadržaja predmetnog članka jer je upravo novinski list "Novosti" koji ga je objavio, odnosno njegov autor bio dužan prije objavljivanja provjeriti istinitost svojih izvora i svih činjenica

sukladno Zakonu o medijima i Kodeksu časti hrvatskih novinara Etičko i javnost informirati nakon što postupi na navedeni način.

Tužitelj je morao tražiti od nakladnika novinskog lista "Novosti" objavljivanje ispravka sporne informacije odnosno ispriku nakladnika kad taj ispravak nije moguć i to sve u slučaju da je smatrao da mu je povrijeđeno pravo osobnosti sadržajem tog članka te podnijeti tužbu za naknadu štete protiv novinskog lista "Novosti", kao pasivno legitimiranog.

Kako nije tako postupio to tuženik ističe prigovor promašene pasivne legitimacije.

DOKAZ: Saslušanje stranaka, pregled novinskog članka lista "Novosti".

Tekst koji se navodi u tužbi, a koji bi bio objavljen s fotografijom tužitelja na Facebook stranici tuženika nije mogao izazvati negativne konotacije po tužitelja. Stoga objektivno promatrano nije mogao kod tužitelja izazvati povredu prava osobnosti, pa kako ni okolnosti slučaja ne opravdavaju dosuđenje pravične novčane naknade, tužbeni zahtjev za naknadu štete zbog povrede prava osobnosti, nije osnovan.

U članku **1046. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05..)** neimovinska šteta je definirana kao povreda prava osobnosti. Kada se radi o fizičkoj osobi, u smislu odredbe članka **19. stavak 2. istoga Zakona**, pod pravom osobnosti podrazumijeva se pravo na život, tjelesno i duševno zdravlje, ugled, čast, dostojanstvo, ime, sloboda i dr.. Ovo potonje ne znači da će za svaku povredu prava osobnosti sud dosuditi pravičnu naknadu, jer će, naime, sud istu dosuditi samo ako to opravdavaju težina povrede i okolnosti slučaja, kako je to propisano odredbom članka **1100. stavak 1. ZOO-a**.

Nadalje, prema **stavku 3. istoga članka**, na utvrđivanje odgovornosti za naknadu štete primjenjuju se propisi Zakona o obveznim odnosima, osim ako tim Zakonom nije drugačije određeno.

Prema sudskoj praksi kako u primjeni Zakona o obveznim odnosima iz 1991 godine, a sada iz 2005 godine **naknada nematerijalne (sada neimovinske) štete za povredu prava ugleda i časti samo se iznimno priznaje i to onda kad je ta povreda iznimno teška tako da je kod povrijeđenoga opravdano mogla izazvati osobito intenzivnu duševnu bol (VSRH Rev-111/94)**

Stoga je i novčanu naknadu zbog povrede časti i ugleda potrebno ograničiti samo na takve iznimno jake napade, koji prema svom intenzitetu, trajanju i prilikama sredine prouzroče jasno manifestiranu povredu časti i ugleda čovjekove osobe. Isto se odnosi i na fotografiju koja nije uvredljiva sadržaja, a snimljena je na javnom mjestu.

Suviše sukladno sudskoj praksi ne priznaje se povreda prava osobnosti zbog uvrede i klevete odnosno povrede dostojanstva čak ni u slučajevima kada je u kaznenom postupku potencijalni tuženik proglašen krivim zbog ovih kaznenih djela i kada postoji u odnosu na istoga pravomoćna sudska presuda.

Dokaz: Odluke Vrhovnog suda RH broj. Rev-1626/80 od 20.1.1981.PSP-19/89 i broj Rev-502/98 od 15.3. 2001. Izbor 2/01-47 VSRH Rev 111/94, te Županijskog suda u Zagrebu, broj. Gž-10712/01 od 7.1. 2004. i Županijskog suda u Splitu broj. Gž-426/04),

U vrijeme objavljivanja spornog teksta na facebooku tužitelj je bio saborski zastupnik i kandidat za gradonačelnika Grada Splita , odnosno javna osoba, pa je zanimanje javnosti za postupke tužitelja, ali i događanja vezano uz tužitelja bilo pod posebnim prismotrom javnosti i od posebnog interesa za javnost.

Dakle, javne (poznate) osobe imaju također pravo na osobno dostojanstvo, ali su u svemu ostalome manje zaštićene i više izložene javnosti. One su samim time što su javne, na neki način već pristale na određeno, izvlaštenje vlastite osobnosti.

Ovakvo stajalište zauzeto je i u sudskoj praksi Europskog suda za ljudska prava po kojoj pravo na slobodu izražavanja i informiranja priznato u čl. 10 Europske Konvencije o zaštiti ljudskih prava i temeljnih sloboda uključuje , između ostalog slobodu da se primaju i prenose informacije i ideje putem elektronskih medija (*zahtjev br. 6452/74, Sacchi Italy odluka od 12.ožujka 1976.g.*).

U slučaju Lingens protiv Austrije zahtjev br. 9815/82, presuda od 08.07.1986.g. taj sud je u toj presudi naveo da sloboda medija pruža javnosti jedno od najboljih sredstava za upoznavanje sa idejama i stavovima političara i stvaranje mišljenja o tim idejama i stavovima pa da su stoga granice prihvatljive kritike šire kada je riječ o političaru kao takvom nego kad je riječ o privatnoj osobi. Za razliku od ovog posljednjeg političar se nužno i svjesno izlaže podrobnom ispitivanju svake svoje riječi i postupaka od strane novinara i široke javnosti i da prema tome mora da pokaže viši stupanj tolerancije. Nadalje da je na medijima da prenose informacije i ideje o političkim pitanjima isto kao i o pitanjima u drugim područjima od javnog interesa. Ne samo da je to zadatak medija da prenose takve informacije i ideje da javnost također ima pravo da ih primi.

Ovakvo i slična stajališta izražena su i u brojnim drugim odlukama tog suda (Oberschlick v. Austria br. 11662/85 od 23.05.1991, Thorgeirson protiv Islanda zahtjev broj: 13778/88 presuda od 25.06.1992.g., Pakdemirli protiv Turske zahtjev broj: 35839/97, Presuda od 22.veljače 2005.g.).

DOKAZ: kao gore, Pregled citiranih odluka

S obzirom na izloženo predlaže se kao uvodno.

Tuženik po punomoćniku

U Splitu, 05.07.2017.g.

POPIS TROŠKA Sastav podneska 100 bodova = 1.000,00 kn

+ PDV 25% SVEUKUPNO: 1.250,00 kn

PRIVITAK: Punomoć

ODVJETNIK
SINIŠA ŠTIMAC
21000 SPLIT
MAŽURANIĆEVO ŠETALIŠTE 1A